63ste Jaargang No. 5196 — DAGBLAD — Dinsdag 26 Augustus 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks behalve s Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2.50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Adres: Conscientiesteeg 27. Tel 1858 P bus 8 Willemstad

Uitgeverij en Administratie: Paulus-drukkerij, Conscientiesteeg 23, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. R. Croe, Postbus 14 Oranjestad 38

Lake Success en Indie

De Raad zal heden verder beraadslagen

Commissie tot onderzoek, voorgesteld door Rusland krijgt veto van Frankrijk

Consuls in Batavia moeten rapporten opzenden en de Verenigde Landen bieden goede diensten aan

Het voorstel Belgie wordt heden behandeld

DE VERGADERING VAN GISTER IN LAKE SUCCESS.

In de vergadering van de Veiligheidsraad voerde de oud-premier Sutan Sjahrir het woord, vragend om daden van de Veiligheidsraad, om een einde te maken aan de situatie, die nu wel bijna gelijk is aan opnieuw openlijk vechten.

Sjahrir sprak maar kort toen de verschillende delegaten bijeenkwam, om de voorstellen te gaan bespreken, hij verklaarde zich bereid, om ieder onpartijdig onderzoek aan te nemen, hij voegde er aan toe, dat iedere minuut maar weer nieuwe doden kostte. De Nederlanders, verklaarde hij, hebben hun actie eigenlijk nooit gestopt nadat de raad daartoe bevel gegeven had, en de Nederlanders zijn nu op grote schaal met nieuwe operaties begonnen.

De vertegenwoordiger van Polen Juliusz Katzuchy nam het woord en zeide, dat het tegen de waardigheid en de eer van de raad was, dat men nu toestond, dat de gevechten doorgaan; hij vroeg om de vergadering niet te doen eindigen, voordat er een oplossing gevonden zou zijn. Hij hield zich het recht voor om later in het verloop van de vergadering een voorstel in te dienen, waarin de Nederlanders en de Indonesiërs aan hun bevel, om niet meer te vechten, herinnerd zullen worden.

Andrei Gromyko stelde voor om een commissie te benoemen van elf leden, om na te gaan of men zich houdt aan het bevel niet meer te vechten.

Dit verrassende voorstel van Rusland werd door Frankrijk met een veto voorzien. Toen er over gestemd wed, was de stemming zeven voor, twee tegen. China en Engeland onthielden zich van stemmen, en België stemde met Frankrijk tegen het voorstel der Russen (Lake Success, (AP) 26.8).

UIT INDIE.

Het Nederlandse leger-bulletin meldt, dat in de twee opeenvolgende dag de aanvallen bij Salatagi werden afgeslagen. Salatiga ligt veertig mijl van Djokja. Het is het punt waarop men het dichtst deze stad genaderd is. Het bulletin meldt dat de republikeinen hevige verliezen leden.

Op veertien verschillende plaatsen op Java en Sumatra hadden schermutselingen plaats. Gisteren werd een soldaat gedood en twee werden gewond.

De Indonesische batterij aan de kust van Sumatra op het eiland Mendol op zestig mijl van Singapore openden het vuur op een Nederlands vrachtschip Tindore. Een lid der bemanning werd getroffen. Ook een Nederlands patrouilleschip werd dezelfde dag besloten (Batavia, (AP) 26.8).

OM HALF TIEN.

De veiligheidsraad is tegen half tien bijeen geroepen om te trachten een einde te maken aan de verwarde situatie in Indonesië (Lake Success, (AP) 26.8).

ROND INDIE.

Aneta 25 Augustus 1947:

De Belgische gedelegeerde in de veiligheidsraad diende gisteren een resolutie in waarin hij voorstelde: „overwegende dat Nederland zich beroepen heeft op het handvest en dat het van mening is dat de inmenging met de Indonesische kwestie niet onder de competentie valt van de veiligheidsraad, verzoekt hij het internationaal hof van justitie ten spoedigst advies uit te brengen of de veiligheidsraad competent is in deze kwestie."

Een nieuwsblad in Batavia schrijft heden inzake een eventuele zending van een commissie van de veiligheidsraad naar Indonesië dat deze heren evengoed thuis kunnen blijven, aangezien „de opinie van deze heren bij voorbaat vaststaat".

Volgens „Nieuwsgier" gelooft niemand dat bv. Rusland, Australië en Syrië, na kennisneming van de toestand in Indië, overtuigd zullen zijn van het goedrecht van Nederland.

Het Nederlands communiqué van heden meldt, dat de zuiveringsacties voortduren op Madoera, bij Malang op Oost Java en bij Siantar op Noord Sumatra.

SJAHRIR VOOR DE VEILIGHEIDSRAAD.

De Veiligheidsraad vervolgde gisteren de Indonesische debatten.

Sjahrir, de eerste spreker, zeide, dat de Nederlandse troepen op grote schaal de strijd hebben hervat en dat de dreiging tegen het bestaan van de Indonesische Republiek met iedere dag toenam. Hij drong er op aan, dat de Nederlandse troepen zich moeten terugtrekken cahter de demarcatielijn en hij legde er de nadruk op, dat er geen vrede in Indonesië zal zijn zolang de Britse troepen zich niet terugtrekken. Sjahrir verzette zich tegen onderzoek door de consul te Batavia zeggende, dat deze de zaak bekijken door de ogen van de Nederlanders. Een commissie uitgezonden door de Veiligheidsraad zou echter door de Republiek verwelkomd worden. (Aneta).

MINISTERIE BIJEEN.

Het Nederlandse ministerie kwam Maandag bijeen om de te verwachten ontwikkelingen bij de besprekingen in de Veiligheidsraad te beschouwen (Aneta).

CONSULS TE BATAVIA MOETEN TOEZIEN.

De Veiligheidsraad aanvaardde Maandag de gezamenlijke Australisch-Chinese resolutie om het toezicht op de order „staakt het vuren" op te dragen aan de consuls te Batavia, die dan de leden van de Veiligheidsraad vertegenwoordigen. De stemming was zeven voor, geen tegen, vier onthoudingen.

De resolutie der Verenigde Staten, waarin de Veiligheidsraad verzocht werd zijn goede diensten aan te bieden, werd eveneens aangenomen. De aparte Australische resolutie om eerst voorafgaande besprekingen te voeren en het Poolse amendement hierop werden afgestemd. De stemming over de Belgische resolutie werd tot morgen uitgesteld. Het Belgische voorstel vraagt, dat het Internationaal Gerechtshof zal uitmaken of de Veiligheidsraad het recht heeft het Indonesische probleem te behandelen (Lake Success, (AP) 26.8).

het nieuws van vandaag

Het nieuws van vandaag zult U misschien gedacht hebben is het nieuws over wat de veiligheidsraad besloten heeft over Indonesië. Het spijt ons voor U, maar ondanks dat de Poolse afgevaardigde de leden aanspoorde, om niet uit elkaar te gaan voordat men tot een oplossing gekomen zou zijn is men toch uit elkaar gegaan zonder tot een volkomen oplossing te geraken. Dat zal nu weer eens geprobeerd worden heden morgen. De heren moesten van morgen, om half tien present zijn.

Men had een beslissing kunnen nemen en Sjahrir maakte het hun niet moeilijk, hij sprak maar kort, hij deed dit zeide hij, „daar ieder minuut toch maar slachtoffers kostte". Deze rethorische wending ging vergezeld van de beschuldiging dat de Nederlanders zich eigenlijk niet gestoord hadden aan het bevel van de veiligheidsraad, om niet door te gaan met de vijandelijkheden. Naar uit de telegrammen bleek heeft verder van Kleffens niet meer gesproken.

Gromyko kwam na de opwekking van de Poolse afgevaardigde, om niet uit elkaar te gaan, voordat men een oplossing had gevonden, voor de dag met het voorstel om een commissie te sturen van elf leden, (de Veiligheidsraad heeft elf leden) om de situatie te onderzoeken. Het voorstel ging niet door want Frankrijk met zijn veto recht was er tegen en ook onze buurman in Europa België. Engeland en China bleven er buiten.

Een krant in Batavia zegt, dan ook „de heren zullen van te voren reeds vaststaan in hun opinie en dat haalt dus niets uit, ze kunnen net zoo goed thuis blijven."

Wel werd he voorstel, om de consuls te laten spreken aangenomen. Er waren zeven voorstemmers en geen enkel lid was er tegen ook al had Sjahrir wel staan beweren, dat die consuls daar in Batavia toch maar met de ogen van de Nederlanders de zaak bekijken.

Amerika had ook succes met het voorstel om de „goede diensten" van de Verenigde landen aan te bieden, dat is wat anders als „arbitrage", waarbij men dwingend optreedt, terwijl tenslotte Australië geen succes had met het voorstel om eerst de beide partijen nog eens te laten praten.

U ziet dus, onderzoek en goede diensten, zooals we gisteren voorspeld hebben.

De kwestie of de zaak niet eerst naar het hof van justitie verschoven moet worden, zoals België dat wil zal vanmorgen behandeld worden, doch dat zal wel afgewezen worden, „daar dat te veel ophoudt". Als dat werkelijk de reden zou zijn om het voorstel België te verwerpen, dan is de veiligheidsraad een vreemd recht-instituut. Natuurlijk zal men er op in moeten gaan en kunnen verklaren, waarom de leden de raad bevoegd achten over deze zaak te oordelen, ze zullen het doen, zoals wij het gisteren deden in navolging van prof. van Hamel, wiens rede U Zaterdag avond ook beluisterd had door de P.C.J.?

Rio gaat zoo goed, dat Truman heel spoedig moet komen, om de vergadering te sluiten. Canada zal zich aansluiten bij het defensie systeem (ook de Nederlandse gebiedsdelen?) Over de wereld is droefheid bij de Israelieten nu de emigrees naar...... Duitsland teruggaan. De Septembervergadering van de Verenigde landen brenge de oplossing.

Truman kan spoedig naar Rio de Janeiro vertrekken

Vluchtelingen zwerven over de zeëen

VAN DE WEEK NOG KLAAR.

De interamerikaanse conferentie kwam practisch op alle geschilquaesties tot overeenstemming en belooft spoedig klaar te zijn. Hets ubcomité voor de maatregelen te nemen tegen agressie kwam ook klaar met de aanvaarding van Argentinië dat een tweederde meerderheid nodig is voor het treffen van maatregelen. De geruchten lopen al dat de conferentie tegen het einde van de week klaar is met het schrijven van het verdrag.

Ook wordt gezegd, dat Truman zijn bezoek aan de conferentie, dat was vastgesteld op 5 September, zal vervroegen.

Bij de verdediging van de Amerikaanse landen zal ook een beroep gedaan worden op Canada. (Quitandinha, (AP) 26.8).

DE QUAESTIE 'EXODUS 1947'.

De 600.000 Joden van Palestina gingen de oodse wereld voor in het houden van een vasten- en treurdag over het lot van de 4400 Joden aan boord van de 'Exodus 1947', die naar Duitsland zullen gebracht worden. In vele synagogen van Jerusalem werd op de ramshoorn geblazen ten teken van rouw. De Joodse restaurants, café's en bioscopen werden gesloten, maar de andere zaken gingen gewoon door. Vele Joden deden een biezondere bedegang naar de klaagmuren.

De 'Irgun Zvai Leumi' de strijdbare ondergrondse Joodse groep waarschuwde de Joden over de gehele wereld om Engeland economisch zonder genade te treffen uit protest tegen het verschepen van 4400 Joodse vluchtelingen naar Duitsland. De verklaring luidde o.a. als volgt: Gij kunt voorgoed een halt toeroepen aan de wrede Britse staatsmachine. Betaalt geen belasting. Gehoorzaamt geen bevelen. Leeft hun wetten niet na en bovenal boycot, boycot (Jerusalem, (AP) 25.8).

EEN JOODS BEROEP.

Het Joodse agentschap maakte bekend, dat het een beroep gedaan heeft op Rusland en Frankrijk om te beletten, dat 4400 Joden naar de Britse zone van Duitsland zullen worden overgebracht. De Joden bevinden zich reeds 42 dagen aan boord van Britse schepen, die voor de Franse haven Port de Bouc liggen, maar zij weigeren zich te ontschepen (Parijs, (AP) 25.8).

TREURDIENST.

De Joodse gemeente in Berlijn zal een speciale vastendag houden in protest tegen de overbrenging van Israëlietische refugees van de Middellandse Zee naar Hambu. Ook werden de Joden in de bezettingszone der Amerikanen tot staking aangezet, naar men weet geldt het hier Joden, die in Palestina niet aan land mochten en die teruggebracht naar Marseille weigerden het schip te verlaten ((AP) ,26.8).

BRITSE GEMENEBEST KOMT TE CANBERRA BIJEEN.

Te Canberra bereidde Australië zich voor op de familiebijeenkomst van het Britse Gemenebest ter bespreking van zulke zaken als het Japanse vredesverdrag, de Britse economische toestand en de verdediging van het Gemenebest in de Stille Zuidzee. Lord Addison, de Britse secretaris voor de onderlinge betrekkingen in het Gemenebest zeide, dat de economische crisis slechts informeel besproken zullen worden op dit grootste Britse congres, dat ooit in Australië bijeen kwam. Tegenwoordig zullen zij Birma, Canada, Indië, Pakistan, Nieuw Zeeland, Zuid Afrika, Australië en het Verenigd Koninkrijk. Terwijl de laatste vertegenwoordiger arriveerde, begon een Australisch comité van het cabinet besprekingen over het vinden van middelen en de invoer uit dollarlanden nog meer te beperken.

Waarschijnlijk werd gedacht aan filmen, tabak, machines voor drukkerijen en kranten en luxe-artikelen. De invoer van gasoline is alreeds beperkt en zeer strenge beperkingen voor de invoer van autos zijn bepaald.

De besprekingen over het Japanse vredesverdrag zullen niet toegangelijk zijn voor journalisten. Er bestaat geen agenda, maar men verwacht dat wat Japan betreft, men zal eisen, dat Japan zijn vroeger veroverde gebieden zal afstaan. Men zal eveneens willen de aanhouding en versterking van de politiemacht in Japan.

Wat de toekomst betreft van de verdediging van het Gemenebest in de Stille Zuidzee herinnert men er aan, dat de Australische minister-president J. B. Chifley zeide, dat Australië een groter deel van de verantwoordelijkheid op zich zal nemen. Volgens Australië zal aan de Verenigde Staten van Noord Amerika de souvereiniteit verleend worden over de vroegere Japanse eilandengroepen Byukyus en Bonin, waardoor Amerika haar invloed blijvend kan uitbreiden in het Noorden van de Stille Zuidzee. Het zuidelijke gedeelte van de Stille zuidzee beschouwd de Australische regering meer als punt van zorg voor de Britse en Australische regeringen. Addison zeide nog, dat Engeland er voor is dat de Verenigde Staten het blijvend toezicht krijgen over Okinawa en Iwo Jima. (Canberra, (AP) 25.8).

BIEZONDERE BIJEENKOMST BRITSE CABINET.

Attlee en het gehele cabinet kwamen terug naar Londen voor een tweede biezondere bijeenkomst binnen acht dagen ter bespreking van de Britse dollarpositie. Sir Wilfred, het hoofd van de Britse financiële delegatie in Washington, die gisteren per vliegtuig te Londen arriveerde en van plan was te gaan rusten, werd later opgeroepen om de cabinetszitting in Downingstreet 10 bij te wonen.

Toen Sir Wilfred door de journalisten gevraagd werd of de besprekingen te Washington Engeland in zijn economische crisis zullen helpen, antwoordde hij, dat het schijnt dat de Amerikanen ons zullen helpen met te doen wat wij gevraagd hebben te doen met het doel de gehele situatie te redden. De liberale 'News Chronicle' en de conservatieve 'Daily Mail' voorspelden een vroegere biezondere zitting van het Parlement. Het parlement zou pas 20 October bijeenkomen. Politieke schrijvers zeiden, dat Attlee zijn mede-Minister zal aansporen haast te maken met de plannen, waarvan de Labourregering verwacht, dat zij de nationale economie zullen redden (Londen, (AP) 25.8).

DE PRESIDENTWISSELING IN ECUADOR.

José Maria Velasco Ibarra, verloochende zijn afstand als president van Ecuador en beschuldigde Carlos Mancheno er van met geweld en zonder wettelijke autoriteit zich meester gemaakt te hebben van het gezag. De verbannen president vluchtte, nadat Mancheno zichzelf tot Hoofd van de regering uitriep. In een persgesprek te Cali zeide Ibarra, dat zijn afstand van het presidentschap niets betekende, omdat het onder dwang gebeurde en hij niet vrij was toen hij het stuk van de afstand onderekende. (Bogoa, (AP) 26.8).

De uitspraak inzake Indonesie

4 AUGUSTUS.

De uitspraak van de Veiligheidsraad inzake het Nederlandse politiële ingrijpen op Java en Sumatra, en de bereidwilligheid van de Nederlandse Regering zich hiernaar te voegen — zij het na ontkenning van de bevoegdheid tot deze uitspraak — zal niet nalaten de internationale samenleving voor nieuwe problemen te plaatsen, aldus R.V.D.

Waar enerzijds sprake is van voldoening en van een groter vertrouwen in de mogelijkheden van de V.N., vindt men anderzijds ongerustheid over de uiteindelijke consequenties van dit precedent, dat voor hen, die zich op een zuiver juridisch standpunt stellen, moeilijk aanvaardbaar is.

Tot deze laatste moet ook „Le Monde" (1 Augustus) gerekend worden. Dit blad verbaast er zich niet over, dat deze zaak voor de Veiligheidsraad gebracht werd — men kent immers het discrediet, waarin ieder in Lake Success gebracht wordt, die hetzij van dichtbij in aanraking komt het „kolonialisme". Wel verwonderlijk acht men het feit, dat dit beroep nog bijna 14 dagen op zich liet wachten. De reden hiervoor moet gezocht worden in de juridische moeilijkheden.

Het is overigens veelzeggend genoeg, dat de Indische en Australische vertegenwoordigers ter ondersteuning van eenzelfde stelling, zich ieder hebben beroepen op een verschillend artikel van het Handvest. Het telegram van Pandit Nehru verwijst, zoals reeds gewoonte is, naar artikel 35, dat ieder lid van de V.N. machtigt de aandacht van de Raad te vestigen op een geschil of een situatie, die „een onenigheid tussen naties teweeg zou kunnen brengen."

Vervolgens kan de Raad een onderzoek instellen, teneinde te bepalen of de voortzetting van dit geschil of deze situatie, het behoud van de vrede kan bedreigen. Het Australische verzoek is veel meer categorisch; zij vraagt aan de Raad krachtens artikel 39 — voor de eerste maal aangehaald in de geschiedenis van de V.N. — „het bestaan te constateren van een bedreiging tegen de vrede, van een schending van de vrede of van een daad van agressie" en raadgevingen te verstrekken of maatregelen vast te stellen — economische sancties, afbreken van diplomatieke betrekkingen of zelfs militaire actie — om de vrede te handhaven of te herstellen.

Beide stappen lijden aan hetzelfde euvel:

zij zijn van toepassing op „internationale situaties of geschillen, dat wil zeggen tussen Souvereine Staten. Het accoord van Linggadjati-nu, ondertekend door de Indonesische Republiek, kent aan deze laatste in geen enkel opzicht de qualiteit van een Souvereine Staat toe, zoals terstond door Mr. van Kleffens in Washington onderstreept werd. In een onderhoud met Amerikaanse journalisten, heeft de Nederlandse diplomaat de Indonesische quaestie vergeleken met een conflict tussen federale regering en één der verenigde staten.

Wat de waarde van een dergelijke gelijkstelling ook zij, het schijnt toch wel, dat Nederland de bevoegdheid van de Raad ernstig in twijfel kan trekken — hetgeen ze niet zal nalaten te doen.

Daarentegen ziet de New York Herald Tribune (5 Augustus) juist in het feit, dat de Veiligheidsraad zich onthield op de quaestie zelf in te gaan, doch zich bepaalde tot de atmosfeer, waar in de moeilijkheden moeten worden opgelost, een hoopgevend teken voor de toekomst van dit instituut.

Men dient er nota van te nemen, dat de V.N. in dit geval geen beslissing hebben genomen, in één van de betrokken fundamentele machtsquaesties.

Hoewel de Nederlanders er in toestemden de vijandelijkheden te staken, weigeren zij de wettigheid van iedere interventie van de zijde der V.N. te aanvaarden. De Indonesische Republiek is niet zeker, dat zij haar eigen bevel tot staking der vijandelijkheden kan doorvoeren, tenzij de Nederlanders zich terugtrekken uit alle gebieden, die zij bij de recente operaties hebben bezet. Dit zijn precaire machtsquaesties.

Het is voor de hand liggend, dat als de Nederlanders de bevoegdheid van de V.N. erkenden, hun positie onherstelbaar verzwakt zou worden, terwijl de Republiek, als zij de Nederlanders niet kan dwingen zich terug te trekken tot hun oorspronkelijke linies, de veldtocht heeft verloren.

De onderhavige strijd moet, evenals tevoren, nog beslist worden door het evenwicht van de feitelijke krachten ter plaatse.

De V.N. hebben zich niet bemoeid met de strijd zelf; zij hebben in plaats daarvan getracht de aandacht van de wereld er zodanig op te vestigen, dat de strijd op een rationeel en vreedzaam plan kan worden teruggebracht. Als de U.N.O. door de ingewikkelde problemen bij het scheppen van een wereld-wet of wereldregering opzij te leggen, altijd zo zal kunnen handelen als in dit geval, wanneer het er om gaat twistenden tot elkaar te brengen, de oorlogshandelingen te doen ophouden en verstandige regelingen aan te moedigen, dan heeft zij reeds veel bereikt. Dan zal het ook mogelijk worden om beter verzekerde fundamenten te leggen voor de tijd dat een werkelijke verzoening van de wereld haar zal toestaan een structuur van hogere orde op te bouwen, door middel van wereldwetgeving en regulerende gezag.

De snelle reactie van de Nederlandse Regering op de uitspraak van de Raad heeft nogmaals de vraag naar de rechtmatigheid van het Nederlandse standpunt onder de aandacht gebracht. In een beschouwing over de motieven, die onze Regering bewogen haar voorspoedige en vruchtbare actie stop te zetten, schrijft de „Times" (2 Augustus) dat het bereidwillige antwoord van de Nederlandse Regering op deze eis waarschijnlijk voor een groot deel voortvloeit uit een toenemend erkennen van het gevaar van de gevoelsreactie, die de militaire operaties in geheel Z.O. Azië hebben gewekt.

De Nederlandse autoriteiten doen alle moeite om de algemene aandacht te vestigen op hun moeilijkheden in de onderhandelingen met de Republiek, die getoond heeft onbekwaam en onbetrouwbaar te zijn en de belangen van de massa te verwaarlozen. De Regering in Djokja heeft duidelijk gefaald haar onderdanen een behoorlijk bestaan te verzekeren, uitgezonderd haar eigen aanhangers. Brede lagen op Java leven in hongersnood te midden van overvloed. Ook nu is het onzeker of haar bevel het vuren te

staken zal worden opgevolgd door de plaatselijke militaire commandanten, die gewoon zijn hun eigen weg te gaan zonder zich veel te bekommeren om de politiek van het centrale gezag. Misschien zou de grootst bijdrage van de Verenigde Naties tot een vreedzame schikking in Nederlands-Indië, kunnen bestaan uit een onpartijdig onderzoek naar de juistheid van de bewering, dat de huidige regeringskliek in Djokja inderdaad de nationalistische aspiraties van de uiteenlopende volken van Java, Sumatra en Madoera vertegenwoordigt. De algemene hardvochtigheid van dit gezag en de moeilijkheid, die het ondervindt om zich te laten gelden in bepaalde gebieden, waar de drang tot afscheiding het sterkst is, doen vermoeden, dat het in het geheel niet zo representatief is voor de algemene wil tot onafhankelijkheid als zijn supporters in andere landen aannemen.

De Daily Telegraph (4 Augustus) sluit, in zijn verdediging van het Nederlandse standpunt hier volkomen bij aan.

Het is zowel een handig als een hoffelijk gebaar — zo schrijft dit blad — om te wijzen voor de druk van de Veiligheidsraad, want nu worden de Republieken verantwoordelijk gesteld voor elke mislukking van het staken der vijandelijkheden.

Voor hen, die geloven dat elke beweging, die zich zelf nationalistisch noemt ook werkelijk nationaal is en iedere Europeaan in het Oosten een indringer, is de toestand in Indonesië van een heerlijke eenvoud, daar de Nederlanders in dit geval altijd de aanvallers moeten zijn.

In feite, heeft de Nederlandse Regering, na een aanvankelijke aarzeling, een grote bereidwilligheid getoond om de gezichtspunten van de Republikeinse leiders tegemoet te treden.

Indien Dr. Sjahrir de enige leider, die enkele kwaliteiten van een staatsman vertoonde, niet door de extremisten uit zijn positie was verdreven, zouden de Nederlanders veertien dagen geleden hoogst waarschijnlijk niet opnieuw tot open vijandelijkheden zijn overgegaan. Niettemin had er toch een remedie gevonden moeten worden voor de economische ellende en de aanvallen op de vreemdelingen in het gebied onder Republikeinse „controle".

Voor haar eigen welzijn en voor het welzijn van de wereld, die zij behoorde te bevoorraden heeft Indonesië dringend vrede nodig. Haar inwoners zullen echter meer constructieve invloeden moeten vinden en steunen dan die, waarvan de energie zich richt op het aanklagen van de Nederlanders en het verwoesten van havens, oliebronnen en plantages.

voorziening John Strachy wordt gezien als een teken, dat er nieuwe voedselbesprekingen zullen worden bekend gemaakt. Strachey behoort eigenlijk niet tot het formele cabinet en woont nooit bijeenkomsten bij met politieke doeleinden. Alleen wanneer het voedselprobleem besproken wordt is hij aanwezig.

De regeringsleiders o.a. Herbert Morrison en Hugh Dalton, de kanselier van de schatkist, hebben reeds gewaarschuwd, dat er voedselbeperkingen te verwachten zijn als gevolg van het verbod ponden in dollars om te zetten.

Wat de mijnwerkers betreft, heeft Attlee voorgesteld, dat de mijnwerkers iedere dag een half uur langer werken, dus een werkdag krijgen van 8 uren en dat tegen het gewone loon. Het verbond der mijnwerkers stelde echter voor om tot Mei de vrije Zaterdag op te offeren en Zaterdags uitbetaald te krijgen volgens het overuren systeem (Londen, (AP) 25.8).

GEZANTEN BEDREIGD.

De Braziliaanse en Chinese gezanten te Caïro ontvingen volgens een politiebericht dreigbrieven, waarin zij met de dood bedreigd worden wegens de houding van hun landen in de Veiligheidsraad ten opzichte van de eis van Egypte, dat de Britse troepen uit de Nijlvallei zullen worden teruggetrokken en dat het Britse bestuur in de Soedan ophoude.

De politie nam speciale maatregelen en plaatste extra bewakers en detectieven rond de legaties van de beide landen en de privé-woningen van de gezanten.

Zoals men weet is Brazilië degene die voorstelde Engeland en Egypte zelf hun onderhandelingen over deze quaestie te laten voeren en China steunde dit voorstel.

De secretaris van de Braziliaanse legatie zeide, dat hij niets wist van een dreigbrief. Hij voegde er aan toe, dat de Braziliaanse gezant niet aanwezig is en dat de zaken geleid worden door den chargé d'affaires. Ook de Chinese legatie verklaarde niets van het geval af te weten en beschouwde de geruchten als ongegrond (Cairo, (AP) 26.8).

EREZWAARD VOOR EISENHOWER.

Het erezwaard, dat Koningin Wilhelmina spoedig aan Generaal Eisenhower zal aanbieden, als blijk van de Nederlandse dankbaarheid voor de bevrijding door de Geallieerde strijdkrachten, is nu gereed gemaakt door een Utrechtsen goudsmid. Het zwaard zal in Den Haag in het Stedelijk Museum worden tentoongesteld. Het zwaard is van zuiver goud en rijk versierd met kostbare stenen. De Utrechtse firma J. Elley Brom is de maakster van dit prachtige stuk edelsmeedwerk (Den Haag, Aneta).

VENEZOLAANSE OLIE NAAR DUITSLAND.

Het eerste schip uit Venezuela sedert het einde van de oorlog kwam te Hamburg aan met 3000 ton olie. Voortaan verwacht men iedere maand 15.000 ton olie van Venezuela voor de raffinaderij in Hamburg.

GRIEKSE CRISIS OP EEN DOOD PUNT.

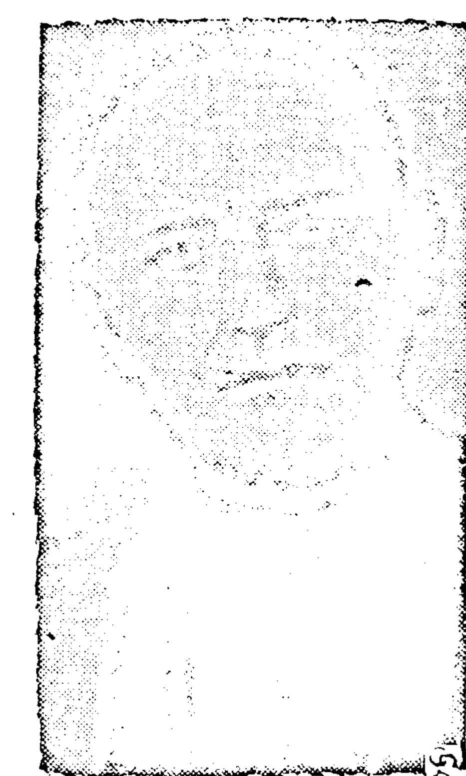
De Noordamerikaanse pogingen om te bemiddelen in de crisis van de Griekse regering mislukten, toen Themistokles Sophoulis, de leider van de voornaamste tak van de Liberale Partij er op staan bleef, dat hij minister-president moest worden.

Constantijn Tsaldaris, de aftredende minister-president is reeds drie dagen bezig een nieuwe regering te vormen. Sophoulis, die 68 jaar is, is een der grootste sta-in-de-wegs van een succesrijke oplossing. Hij weigert voortdurend deel te nemen aan een coalitieregering. Gedurende de morgen confereerde de ambassadeur der Verenigde Staten Lincoln Macveagh met Sophoulis (Athene, (AP) 26.8).

HONGARIJE IS EEN KELK VAN BITTERHEID.

Hongarije is één grote kelk: de Magyaarse vlakte is er de bodem van de bergketens er omheen vormen de wanden! Deze kelk vloeit thans helaas over van bitterheid'.

In deze verheven beeldspraak richtte de Primaat van Hongarije Joseph, Kardinaal Mindszenty, zich tot de menigte, welke zich te Hatvan had verzameld, om een Eucharistisch feest te vieren. Eveneens was tegenwoordig Mgr. Tulius Czapik, Aartsbisschop van Eger. En Mgr. Peteri, Bisschop van Vacz reikte aan ieder der 600 koorknapen, die in de Liturgische kleuren gekleed waren, een oorkonde van aanstelling uit (K.N.P.).

ROOFMOORD?

Op de Via Appia te Romt werd het lijk van een katholiek priester gevonden. De priester had een grote wond in het voorhoofd. De politie wilde niet zeggen, of hij vermoord was om politieke redenen of dat het geweest was om hem te bestelen.

De bladen schrijven, dat den priester geld was ontstolen. Op het lichaam werden Slavische documenten gevonden gericht tot den Polsen legerbevelhebber. De priester was tussen de 40 en 50 jaar oud, maar werd niet geïdentificeerd noch werd zijn landaard vastgesteld. Een vals gebit en een stuk brood werden naast het lichaam gevonden. Er was nog geen commentaar van het Vaticaan (Rome, (AP) 26.8).

BULGAARSE GOEDKEURING VREDESVERDRAG.

Het Bulgaarse Parlement keurde met algemene stemmen het vredesverdrag van Bulgarije met de Geallieerde landen goed. (Sofia, (AP) 26.8).

AMBASSADEUR TREKT ZICH TERUG.

L. Neftali Ponce, de ambassadeur van Ecuador bij de Verenigde Staten, diende zijn ontslag in. Hij deelde mede, dat hij zijn regering er reeds van in kennis stelde en dat er verder niets te zeggen valt over deze daad. (Washington, (AP) 25.8).

NOG EEN PRIESTER VERMOORD.

Het blad 'La Voce Libera', verschijnend in het Italiaans te Triest schreef, dat men een ander zwaar geschonden lichaam van een priester gevonden heeft in de bossen. De priester werd herkend als pater Kristiaan, de parochiegeestelijke van de stad Tolazzo. Zijn lichaam droeg de kenmerken van verschrikkelijke kwellingen (Triest, (AP) 25.8).

AGRARISCHE PARTIJ IN BULGARIJE OPGEHEVEN.

Het Bulgaarse parlement diende een wet in met het doel de Agrarische Partij, waarvan Petrow lid is, te ontbinden evenals de Agrarische jeugdorganisatie met alle onderafdelingen. De wet zal morgen behandeld worden en voorziet er ook in, dat de 64 zittende leden van de Agrarische Partij beroofd zullen worden van hun Parlementszetels (Sofia, (AP) 26.8).

ZENUWENOORLOG TEGEN IRAN.

Nabij de Iranese grens schijnen de Russen manoeuvres te houden met dertig divisies bestaande uit ten minste 300.000 man. De bedoeling schijnt te zijn druk te oefenen op het Iranese Parlement, dat de olieovereenkomst van 1946 nog moet ratificeren. Hierdoor zou Rusland de volledige cotrole krijgen over de olie in geheel Noordl Iran (Teheran, (AP) 26.8).

ARGENTINIË'S DEMOCRATISCHE HOUDING GEPREZEN.

In het algemeen prijst men op de Interamerikaanse conferentie ten zeerste de democratische geest van Argentinië, die zich geheel neerlegt bij elke meerderheid van stemmen op de conferentie.

Ook Cuba kreeg een pluim. De delegaat van Honduras noemde Argentinië zeer verzoeningsgezind en zeide, dat Argentinië de bewondering geniet van alle Amerikaanse Republieken (Quitandinha, (AP) 26.8).

NAAR DUITSLAND TERUG.

Drie Engelse transportschepen met 4400 Joodse vluchtelingen aan boord kwamen op weg naar Duitsland te Gibraltar aan. De schepen werden geëscorteerd door twee destroyers en een kruiser (Gibraltar, (AP) 26.8).

VREDE GERATIFICEERD.

Het presidium van de nationale assemblee ratificeerde gisteren de vredesverdragen met Italië, Bulgarije en Hongarije (Belgrado, (AP) 26.8).

HET TELLEN DER WAPENS UITGESTELD.

Rusland eiste, dat ieder voorstel dat tot doel had officiële cijfers over troepen en wapenen te verkrijgen van 55 leden van de Verenigde Volken ook moet insluiten het cijfer van de in voorraad zijnde atoombommen. De Russische vertegenwoordiger Andrey Gromyko zeide, dat het onwerkelijk is om cijfers over de militaire kracht te verzamelen zonder het aantal atoombommen te weten, dat een of ander land bezit.

Men kwam niet tot overeenstemming om cijfers te verkrijgen, omdat ook de Verenigde Staten, Engeland en Frankrijk er tegen waren zij het dan ook op andere gronden. Deze landen vonden het voorstel te voortijdig. Het voorstel was ingediend door Australië en Syrië en alleen gesteund door België. Ten slotte werd het voorstel zonder stemming opgevoerd, maar Australië en China ontwerpen reeds een nieuw voorstel, dat Donderdag weder besproken zal worden in de elfde commissie der Verenigde Volken, die zich bezig houdt met de bewapening. (Lake Success, (AP) 25.8).

DE PANAMERIKAANSE BESTUURSRAAD.

De Panamerikaanse Bestuursraad is aangesteld als de tussenorganisatie in het interamerikaanse defensiesysteem. De overeenkomsten van de bestuursraad als uitvoerster van administratie of procedures zullen overgenomen worden door een absolute meerderheid van stemmen.

NIET GEWENST.

De waarnemend minister-president van Egypte Khashaba Passall deed per radio een beroep op het volk om zich te onthouden van demonstraties in verband met het Engels-Egyptische geschil in de Veiligheidsraad. (Caïro, (AP) 25.8).

TREIN ONTSPOORDE.

Een passagierstrein ontspoorde langs de kust van Calabrië in Italië, aldus meldde en bericht uit Cosenza. Vier passagiers werden gedood en dertig leden verwondingen (Rome, (AP) 25.8).

DOEN NIET MEDE

De Liberale Partij van Themistokles - Sophoulis weigerde vrede te doen met de nieuwe regering onder leiding van Tsaldaris. Sophocles Venizelos, de medeleider van de Partij, deelde dit mede na een partijconferentie, die twee uren duurde (Athene, (AP) 25.8).

LEER OM LEER.

Een officieel zegsman van de Arabieren verklaarde dat het plan bestaat om tegen ieder Jood, die binnenkort op illegale wijze te zorgen dat er tien Arabieren zullen binnenkomen in Palestina. (Jerusalem 25.8 (AP)).

AMERICANISME

De vertegenwoordigers van 32 landen kwamen in Parijs tesamen voor het negen en twintigste congres voor Americanisme.

Als onderwerp van dit congres heeft men genomen de archaeologie, de ethnologie de anthropologie de historische aardrijkskunde en de talen. (Parijs 25.8 (AP)).

Wereldnieuws

LAKE SUCCESS EN EGYPTE.

Faris el Khoury de voorzitter van de veiligheidsraad voorspelde, dat het voorstel van Brazilië in zake het conflict tussen Engeland en Egypte wel aangenomen zal worden. In dit voorstel worden de beide partijen aangespoord om door onderhandelingen te trachten een oplossing te vinden. De voorzitter geloofde, dat Egypte niet tevreden zal zijn met dit voorstel. (Lake Success 258. (AP))

De Braziliaanse delegaat was er ook van overtuigd, dat hij genoeg stemmen zou halen voor zijn voorstel ook geloofd hij dat Gromyko het Braziliaanse voorstel zal torpedeeren met een veto. De voorzitter vertelde nog, dat hij verscheidene telegrammen van protest ontvangen had uit Egypte en de andere Arabische landen, hij meende daar uit wel te moeten afleiden dat de situatie in Cairo critiek is, nadat daar Vrijdag relletjes zijn ontstaan waarbij het volk onmiddellijke terugtrekking van de Engelse troepen eiste.

Er zijn maatregelen genomen, dat er in de vergaderzaal geen demonstratie meer gehouden kunnen worden, zoals Vrijdag toen twee Egyptenaren begonnen te demonstreren.

De assistent van Lie Dr Ivan Kerno verklaarde, dat men dergelijke manifestatie op het terrein van de Verenigde landen niet kon toelaten, de demonstranten hebben misbruik gemaakt van de gastvrijheid, die de Verenigde landen betonen.

Er zijn maatregelen getroffen, om de demonstranten onmiddellijk van het terrein van de Verenigde landen te verwijderen. Australië zal nog voor de dag komen met een amendement op het voorstel van Brazilië, waarbij zal worden uitgedrukt, dat ook de Soedan tegenwoordig moet zijn bij de onderhandelingen om de positie van dat land te zullen bepalen. Amerika zou volgens een zegsman in Lake Success ook achter het voorstel van Brazilië staan maar Rusland houdt zich stil. Heel ongebruikelijk was er geen aanwijzing over de houding die Gromyko zal aannemen wel viel hij het feit van aanwezigheid van de troepen in Egypte aan, doch verklaarde dat de Soedan kwestie een heel andere zaak is. El Khoury verklaarde in een van zijn meest ophartigste onderhoudjes met onze reporter, dat het voor Engeland maar beter is dit geval in de veiligheidsraad te verliezen dan te winnen.

Want dan wordt de positie immers veel moeilijker in Egypte.

Het middel om het volk van Egypte kalm te houden is om nu maar te besluiten de troepen uit de zone van het Suez kanaal weg te trekken. De zaak Soedan kan later wel geregeld worden. dat is niet de hoofdzaak waar het nu omgaat. (Lake success 25.8 (AP))

VOEDSELORGANISATIE VERGADERT TE GENÈVE.

De vetegenwoordigers van meer dan 35 landen kwamen bijeen te Genève in het gebouw van de vroegere Volkerenbond voor de opening van de derde zitting van de voedsel- en landbouw organisatie.

De zitting wordt gehouden voor de oprichting van een wereld voedselraad, die zich bezig zal houden met het verdelen van het voedsel over de wereld. De zitting zal ongeveer drie weken duren. San Salvador trad tot de organisatie toe. Vele vertegenwoordigers zijn nog niet aanwezig tengevolge van verkeersmoeilijkheden. Een der belangrijke vertegenwoordigers, die afwezig is, is Joegoslavië, die bovendien niets van zich liet weten. Rusland is geen lid. Roemenië is ook geen lid, maar zond een waarnemer. Drie andere door Rusland beïnvloede leden namelijk Hongarije, Polen en Tsjechoslowakije zonden een volledige vertegenwoordiging. Andere waarnemers zijn Oostenrijk, Finland, Siam en het nieuwe Britse dominium Pakistan, dat vroeg om lid te mogen worden (Genève, (AP) 25.8).

POTSDAMBEPALINGEN TENIET, ZEGT PRAVDA.

De 'Pravda' constateerde, dat de dollardiplomatie de bepalingen van Potsdam ten aanzien van Duitsland geheel te niet gedaan heeft. De economische specialist Marinin schreef over de Noordamerikaans-Britse financiële besprekingen in Washington, waar de edellieden van het pond als arme familieleden stonden voor de dollarmagnaten. Met het doel de Britse openbare mening te verwarren en het volk nog steeds net of zij ontevreden zijn met de Noordamerikaanse plannen ten aanzien van de Ruhr. Deze plannen hebben zij echter lange tijd geleden aangenomen. Hij schreef ook nog, dat de Noordamerikaanse besprekingen met Engeland en Frankrijk over de Duitse economie die verleden week in Londen begonnen, de tweede phase is in de afspraak (Moskou, (AP) 25.8).

VOEDSELBESPREKINGEN IN ENGELAND VERWACHT

Het Engelse ministerie hield zijn tweede crisis bijeenkomst binnen acht dagen voor het opstellen van een nieuw bezuinigingsprogram, dat later in deze week door minister-president Attlee zal bekend gemaakt worden. Attlee en de andere ministers onderbraken hun vacanties voor een bijeenkomst, die vier uren duurde. De discussies schenen te lopen over een noodplan ter bespreking van de voedseltoewijzingen, meer werkuren voor mijnarbeiders en reacties op het bevriezen van het Pond in de afgelopen week.

Toen de ministers Downingstreet 10 verlieten weigerden zij iets over het besprokene te zeggen.

Men schijnt haast te maken met het crisisprogramma om dit te kunnen voorleggen aan de jaarlijkse bijeenkomst van het congres der Arbeidersverenigingen, die een grote macht betekent in het bestuur van de Labourpartij. De tegenwoordigheid van den minister voor voedsel-

ONS KONINKRIJK

K.L.M. WEER NAAR BATAVIA.

De geregelde luchtvaartverbinding van de K.L.M. tussen Batavia en Amsterdam is weder hersteld, omdat de regering van Ceylon de landingsrechten van de K.L.M. weder heeft toegestaan. De landingsrechten in India zijn nog steeds ingetrokken. De K.L.M. vliegt nu als volgt: Batavia — Singapore — Colombo — Sjarpush (Arabië) — Caïro — Rome — Amsterdam.

Missie Nieuws

GEDENKSCHRIFT SANTA MARIA.

We mochten nog een exemplaar ontvangen van het gedenkschrift, dat door Pastoor Bernulphus Schipper werd uitgegeven bij gelegenheid van het honderd jarig bestaan van zijn parochie.

Het boekje geschreven in de volkstaal is rijk verlucht met foto's en geeft een beeld van wat er groeide in die honderd jaar. Het is een overzicht, waarbij grote stappen genomen worden. Het volk van Curaçao houdt niet altijd van geschiedenis en dit is begrijpelijk, doch een dergelijk feest mag niet voorbijgaan zonder dat er bedacht wordt, wat verricht werd in die honderd jaar, hoe er een geweldige vooruitgang plaats vond. Het volk zal dit boekje zeker appreciëren.

In Nederland verscheen onlangs een geweldige kerkgeschiedenis, waarin de huidige methode van geschiedschrijving sterk wordt aangevallen, omdat „al die parochiegeschiedenissen niets anders zijn dan een loffelijke beschrijving van de daden der bewoners van de pastorie."

Deze critiek mag waarzijn voor vele Nederlandse parochiegeschiedenissen, het boekje van pater Schipper is breder en geeft in zijn beschouwingen ook het leven in de parochie, ofschoon natuurlijk de geschiedenis zich baseert op de verschillende levensgeschiedenissen van de respectievelijke pastoors, die in de parochie werkzaam waren. Een pastoor is de ziel van de parochie en dat vergat de criticus. Het boekje zal wegvliegen en de mensen zullen het met genoegen het boekje zorgvuldig doornemen, de foto's zullen bewondrd worden en men zal alle bekenden terugzoeken, en verhalen zull er groeien over de goeie oude tijd......

Sithoc Kamp 1947

Inleiding.

Wie kent Sithoc niet? Indien allen Sithoc kennen, dan beeven wij U niet te vertellen e **Frater Andreas** is, daar or wie Sithoc kent Frater Anzas geen onbekende kan zijn. ater Andreas en Sithoc zijn ee lichamen bezield van een est, of anders gezegd, Sithoc Frater Andreas en Frater Anzas is Sithoc.

En nu de moderator, **Pater van** jk. De herder die dagelijks ar de velden trekt om zijn hapen op te zoeken, om echt te horen en de jongens toe spreken. Pater van Dijk heeft en vrije tijd als zijn jongens iar de velden zijn getrokken, iar hij al de tijd wat overblijft in zijn dagelijks parochie-werk j zijn schapen gaat doorbrenn. Inderdaad een grote man et een grote geest: een echte ngensvriend.

En verder nog de andere inanties die Sithoc ten alle tijden s vriend hebben beschouwd. e vrienden die met raad en aad hebben medegewerkt tot et doen slagen van de diverse ampen. Inderdaad, zonder de ulp van deze talrijke vriendelije instanties zou het kamperen oeilijker gaan dan het momenel het geval is.

De moeders die haar kinderen)evertrouwen aan de zorg van rater Andreas met diens assisnten **J. Martina** en **F. Davelaar.**)e ouders die met tientallen, ondag naar het kampterrein rekken om de schoonheid te aan aanschouwen. De prachtig pgestelde tenten die hun kindeen voor een paar weken herberien. Het pracht schoongehouden errein en niet te vegerten de „snert" van de kok. (Fr. Anlreas). Deze snert trekt soms vel vooraanstaande bezoekers lie zo zij zeggen, slechts eens in het jaar goede snert krijgen en lit is dan wanneer zij Sithockamp komen bezoeken. Vergeugd en gerustgesteld trekken le ouders huiswaarts met de vase overtuiging dat het hun kinleren goed gaat en dat zij het volgend jaar weer zullen mogen jaan kamperen.

Voorbereiding

Reeds een week vóór de vertrekdatum begint het voorbereidingswerk. De deuren van het magazijn gaan na een jaar weer open. De tentzakken worden uitgehaald en de tenten worden schoongeschrobd. De haringen worden nagekeken en men controleert het keukengerei, of alles nog aanwezig is, opdat men niet op het laatste ogenblik voor verrassingen komt te staan.

Druk zijn de jongens dan bezig om het materiaal te sorteren en in te pakken.

Alles gebeurt orderlijk en zonder veel geklets. De kampleider bezoekt ondertussen de leverancier en doet de nodige inkopen. De bakker krijgt zijn bestellingen, het ijsfabriek wordt op de hoogte gesteld en de chauffeur krijgt zijn biezonder instructies.

Ja, ja, erkomt veel bij kijken met zo'n kamp, nog veel meer dan gij werkelijk zoudt kunnen denken.

De eerste dag.

Op traditionele wijze gaan de kampeerders op de dag van vertrek allen des morgens eerst naar de vroege mis en komen daarna tegen half acht op het Sint Thomas college aan.

Nadat alles op de trucken zijn geladen en de jongens met hun bagage ook een plaats zijn aangewezen, vertrekt de stoet naar San Michiel. Daar aangekomen begint men met het ontladen der trucks, wat zeer ordelijk en vlug gaat.

Vervolgens gaat men onder leiding van de kampleider de tenten opslaan, (het terrein is inmiddels reeds uitgezocht door de experts). Dit gebeurt, gezien de opgedane ervaringen, van verschillende jaren zeer snel. In een ommezien staan daar de tenten, 5 in totaal. De fourage wordt naar de plaats van bestemming gebracht en de jongens krijgen allemaal een plaats in de slaaptenten. Als de zaak kant en klaar is, tenminste voor wat betreft het opslaan der tenten en het plaatsen van het materiaal, begint men met de kleine werkzaamheden, zoals b.v. het aanleggen van de keuken, de badkamer met dush, omheining van het kampterrein, het schoonmaken van het terrein enz. enz.

Ondertussen is er reeds een vuur gemaakt, een noodvuur wordt het genoemd, daar de echte keuken nog niet klaar is. Deze noodvuur wordt slechts de eerste dag gebruikt voor de middagmaal, daar men anders te lang moet wachten op de keuken.

Zo gaat de eerste dag om het klaar maken van het terrein. De middag wordt gebruikt om het finesse werk te doen. Wat wij niet mogen nalaten te melden is dat het kamp een echte katholieken sfeer draagt. Voor alles word gezorgd dat de jongens zich katholiek gedragen.

Inrichting.

Het kamp is zeer practisch ingericht. Bij de ingang constateert men het kampkruis met als achtergrond de Sithoc vlag. Onder het kampkruis is een wijwatersvat met wijwater, welke door de jongens gebruikt worden vóór het naar bed gaan des avonds en bij het opstaan des ochtends.

Aan de linkerzijde van de ingang staat het hoofdkwartier. De tent van de Eerw. Frater Andreas, van waaruit hij zijn scepter zwaait over het gehele kamp. Dit hoofdkwartier staat er practisch, daar hij van daar uit een overzicht heeft over al de andere tenten, de badlokaal en de keuken. Dit heeft zijn grote nut, daar de leidende ogen overal kunnen bespeuren.

Vanuit het hoofdkwartier komt men bij een zitje, alwaar de jongens des avonds gezellig onderelkaar zitten zingen of krantlezen (Amigoe), etc. De traditionele luie stoel van den kampleider wordt nooit achtergelaten. Wat vederop staan twee lange tafels. Een eettafel en een, ja, een „zittafel." Op de laatste staan de gramafoon met de spelen. o.a. domino's, schaken, kaarten, dammen, en weet ik wat nog meer. Ook een mooie pingpontafel treffen wij daar aan.

Inderdaad de jongens hebben in het kamp alle middelen om zich bezig te houden en goéd bezig te houden, want dit is het voornaamste.

Op het eind van de linkervleugel van het kampterrein is de keuken ingericht met daarnaast de fourage tent. Een keukentafel met de nodige voorwerpen die de kok nodig heeft voor het uitoefenen van zijn ambt zijn er ook die als desert na het eten gebruikt wordt. De afvalput staat ietjes verder.

Ook de regenput is niet ver van de keuken gelegen. Hieruit haalt men water voor het koken, doch het drinkwater vanuit het Landhuis gehaald, daar vangt men regenwater op. Vlak naast de keuken staat de ijskist. Deze flessencooler wordt des morgens vol ijs gepropt en de gehele dag heeft men koud drinken in het vooral als de jongen tegen twaalf uur des middags vermoeid van de „Boca" komen, dan is een glas koud water een heerlijkheid, dat al het geld ter wereld waard is.

De rechtervleugel van het kamp wordt in beslag genomen door drie tenten. Twee ervan zijn de slaaplokalen terwijl de derde een bagagetent is. In de slaaptenten hebben de kampeerders elk een apparte plaats, waar zij hun bagage deponeren.

Deze tenten bieden elk onderdak aan 20 personen, zodat er gelegenheid is voor 40 kampeerders om gemakkelijk in twee tenten te overnachten.

De bagagetent is tevens de hospitaaltent. Hierin is een bed aangebracht met accomodatie voor het geval een der kampeerders iets mocht voorvallen dat hij afzonderlijk moet slapen of onder behandeling moet worden genomen. De tweede helft van deze tent is bestemd voor het materiaal. De schoppen, houwelen, slangen, touw, reserve stretchers, en niet te vergeten de muziekinstrumenten. Zo U misschien reeds weet heeft Sithoc haar eigen muziekcorps, dat altijd mede gaat kamperen.

Achter de slaaptenten bevindt zich op een afstand van enkele meters het modern op initiatief de kampleider ingerichte badlokaal. Het is een simpele ruimte met schotten omgeven. De vloer bestaat uit en dikke laag bladeren met een houten deksel boven op. In een boom hangt een gieter die door de jongens om de beurt met water uit de put wordt gevuld. Deze gieter is zo aangelegd dat de persoon die een bad neemt, zich automatisch kan besproeien. Zo'n primitieve badinrichting van zoetwater is zeer nuttig in een kamp, daar de jongens meestal twee maal per dag naar zee gaan en om met een zoute lichaam naar bed te gaan is geen grap.

In de diverse tenten hangen prentjes van de H. Maagd, de H. Filomena en in ieder tent is een kruisbeeld aangebracht. De Christelijke sfeer van het kamp valt onmiddellijk op.

Wat ook zeer veel aandacht trekt is de schone omgeving. Dagelijks worden er werkploegen aangewezen. Een der deze ploegen is de zg. opruimsploeg, die dan te zijner tijd moet zorg dragen dat het kamp schoon blijft.

Het dagelijksprogram

Door de week staan de jongens des morgens om 6 uur op. Nadat de kampleider de morgen gebeden heeft voorgebeden, gaat ieder zich wassen en de meesten gaan naar de kerk. Degenen die achterblijven (het naar de kerk gaan door de week is niet verplicht, doch de meeste jongens gaan uit hun eigen) zorgen dan dat er havermout en koffie klaar gemaakt worden.

Tegen half acht komt de kampleider met de kerkgangers weer thuis en men gaat onmiddellijk aan tafel. De broodjes zijn intussen vers uit de stad gekomen, evenals 't ijs. Ook voor drinkwater is inmiddels zorg gedragen, zodat alles een vlot verloop krijgt.

Na het ontbijt gaat een ieder zijn eigen borden wassen, een tweetal jongens wordt aangewezen om de restjes op te rapen en de tafel schoon te maken.

Hierna is er aftrap. Dit betekent dat de jongens dan vrij zijn. Zij die willen zwemmen nemen hun spullen en vertrekken door de salinja naar de „Boca"; zij die willen jagen bereiden zich voor en trekken de „bossen" in; zij die willen pinpongen blijven thuis, doch lopen gevaar te zijner tijd de kok een helpende hand te moeten geven bij het hakken van hout of het oplaaien van 't vuur.

Er zijn ook altijd een paar liefhebbers die lekker onder een boom gaan liggen lezen of studeren. In ieder geval tegen negen uur is het kamp zo goed als leeg, daar de thuisblijvers meestal heel weinig zijn. De kok begint thans zijn werk.

De moderne geroutineerde kok, Fr. Andreas, weet gemakkelijk voor 40 man te koken en binnen de tijd van twee uur. Tegen half twaalf is hij meestal klaar en gaat dan lekker met een van zijn assistenten een verfrissing gebruiken in zijn luie stoel bij de hoofdingang. Hier worden dan de plannen beraamd voor de avondspelen. Er worden soms dassenroofwedstrijden uitgestippeld en andere bespiederwedstrijden.

De prijzen varieren soms tussen de 1 en 2 spiegeleieren bij het morgenontbijt.

Dit brengt veel animo in het spel, daar een ieder gek is op een spiegelei.

Om twaalf uur komen de jongens van zee of vanuit de bossen. Men gaat zich even opfrissen en om half één gaan de hongerige magen aan tafel. De kampleider aan het hoofd gezeten bidt voor en daarna gaan de jongens in rijen staan. Om de beurt passeren zij de kok, die allereerst een bord soep inschenkt. Men gaat aan de slag. Er zijn enkele gasten die ook een tweede bord lusten en die krijgen het ook. Na de soep komt meestal aardappels met vlees en groente. Hiervan wordt degelijk gebruik gemaakt. Als de derde portie krijgen de liefhebbers nog een bord rijstenpap met pruimen en krenten. Als desert komt de bananen tros uit de boom, of soms de ......mango's. De puntjes vóór de mango's spreken voor zichzelf als wij vertellen dat het kamp onder de mangobomen staat.

Na het middagmaal worden de aardappelen van de volgende dag geschild. Ieder jongen krijgt een portie en voor van tafel te gaan moet hij de aardappelen behoorlijk geschild te hebben en bij de assistent te hebben ingediend.

Dit geschied vlot en daarna gaan de jongens een verplichte rust nemen tot ongeveer 3 uur. Om 3 uur wordt weder aftrap geblazen en de jongens zijn weder vrij tot 6.30 des avonds. Gedurende deze tijd wordt er veel gedaan aan binnenhuis sport zoals pingpong en scherpschieten, verder nog kaarten terwijl anderen zich met een goede boek gaan amuseren.

De zwemmers die weder naar de „Boca" zijn gegaan moeten eerder thuis komen, daar zij verplicht zijn een bad te nemen met zoet water.

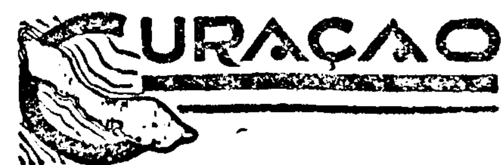
Om zeven uur gaan de gasten weer aan tafel en het avond eten wordt gebruikt. Na het avondeten mogen de jongens het kamp niet verlaten tenzij er een georganiseerd spel wordt gespeeld. Gezellig vormen de jongens dan groepjes en de muziekinstrumenten komen te voorschijn. De band zorgt dan dat de avond wordt opgeluisterd door fijne muziek, soms klassiek voor de frater, maar soms ook rumba's en conga's voor de jongens. In beide gevallen wordt er degelijk geamuseerd. Tegen 9 uur krijgt ieder een fles koud limonade met een koekje of een stuk taart en om tien uur is het bedtijd. Nadat de Frater heeft voorgebeden blaast de hoornblazer van het kamp de „taptoe" en alles is stil tot daags daarna.

Men kan uit dit verslag misschien kunnen zien dat het kamp van Sithoc een zeer goed opgezet idee is van de leider. De jongens brengen hier een paar weken door van gezond eten, slapen, drinken en sport in de vrije natuur en vooral, de jongens worden van de straten gehouden. Het is natuurlijk jammer dat de leider niet meer dan 50 jongens mee naar het kamp kan nemen, gezien het voor hem dan te zwaar zal worden. Er moeten méér leiders komen en de instanties die nu nog niet medehelpen tot het doen slagen van deze kampen moeten zich schamen en nu direct beginnen met het aanbieden van de middelen waarmede zij kunnen helpen. De ouders die het kamp gaan bezoeken komen allemaal enthousiast thuis en zijn overtuigd dat hun kinderen onder goede leiding een gezonde paar weken in de bossen van Curaçao hebben doorgebracht.

Een woord van lof voor den Eerw. Frater Andreas is hier zeker niet overbodig. De vacantietijd, die de meeste leeraren nemen om weer boven water te komen van het harde werken gedurende de schooltijd wordt een werktijd voor Frater Andreas die met plezier zich voor de jeugd opoffert. Laten wij hem dankbaar zijn voor wat hij voor deze groep jongens doet. Want een goede leiding geven aan de jeugd betekent een goede toekomst verzekeren voor de maatschappij van morgen.

Ook Pater Leo van Dijk, de moderator van de vereniging mogen wij niet vergeten. De trouwe herder die dagelijks naar de velden trekt en daar vaderlijk met zijn vriendjes gaat spreken. Ook hij draagt veel bij tot het doen slagen van de Sithockampen.

Verder nog de vele instanties die helpen om het werk van de eerw. frater te doen slagen. Zij allen werken mede tot het opbouwen van een goed en degelijk Curaçao van morgen.

ORANJE WANDELMARS.

Curaçao, 22 Augustus 1947.

L.S.

Het comité heeft het genoegen U hierbij uit te nodigen deel te nemen aan de op 31 Augustus te houden „Oranje Wandelmars" ter gelegenheid van de verjaardag van H. M. Koningin Wilhelmina.

Route: voor junioren: Start 2.30 uur n.m. Wilhelmina plein, Pietermaai, Berg Altena rond het Schottegat tot aan Mundo Nobo. Vervolgens Rode weg, Bredestraat, Brionplein, Rif nabij het Barge Bad.

Route: voor senioren: Start 3 uur n.m. en verder als boven.

Inschrijving: De inschrijving is geheel gratis.

Prijzen: Deelnemers die de mars met goed gevolg afleggen en voor 29 Augustus hebben ingeschreven ontvangen na afloop een diploma, terwijl voor de beste groepen, die uit minstens 10 personen bestaan, enkele mooie bekers beschikbaar zijn gesteld.

Inschrijvingen zoveel mogelijk te richten aan de secretaris K. H. Bode, Fort Amsterdam.

Namens het Bestuur de
Waarn. Voorzitter
A. B. Faay.

IN MEMORIAM DR. H. S. BOOGAART.

Gisteren kon men in onze advertentie-rubriek het overlijdensbericht lezen van Dr. H. S. Boogaart, een man die jaren op Curaçao als medicus-chirurg werkzaam was. Dr. Boogaart op Curaçao werkzaam van 1919 tot 1933, werkte aan de opkomende medische dienst van de C.P.I.M. en de C.S.M., terwijl hij daarnaast in het hospitaal St. Elisabeth duizenden mensen geholpen heeft.

Hij wist voor zich de vriendschap en de sympathie van geheel de bevolking te winnen en velen herdachten hem gisteren als een goed mens.

We vernemen nog, dat Dr. Boogaart die betrekkelijk jong gestorven is 57 jaar oud, de laatste jaren pijnlijk veel heeft moeten lijden.

Onze deelneming gaat uit naar Mevrouw de Wed. Boogaart en de kinderen. R.I.P.

BENOEMING.

Met ingang van 1 Sept. a.s. is de zeer eerw. pater W. M. Brada O.P. benoemd tot pastoor te St. Rosa.

SCHEEPSBERICHTEN.

25 Aug.

Apollo van Cristobal, Monte Arnabal van San Juan, Egd. Williams naar Sta. Marta. Monte Arnabal naar Barranquilla, Morris Feinstone van Canal Zone, Morris Feinstone naar Dublin, Lake Kootenay van Cristobal, Lake Kootenay naar United Kingdom, Por Hobart van Londen, Monte Orduna van Barcelona.

ONZE KATHEDRAAL.

Onze aloude St. Annakerk ondergaat een metamorphose, van binnen en van buiten verandert het aloude gebouw van kleur. Het is werkelijk een verjonging voor dit gebouw, dat een traditie heeft van bijna tweehonderd jaren.

Ieder zal moeten toegeven, dat deze vernieuwing het gebouw schijnbaar groter en lichter maakt, ofschoon andere personen weer heimwee hebben, naar dat wat het was.

MUZIEK UITV: ZONDAG A.S. n.m. 6 UUR BRIONPLEIN. MUZIEKCORPS SANTA CECILIA.

1) Wilhelmus.
2) The Line up (marsch) (F. R. Bertran).
3) Fant: Sur Lucrezia Borgia (Donizetti).
4) La Gitana (waltz) (E. Bucalossi).
5) Bella Imagen (Danza) (S. Madera.)

— Pauze —

6) Minuetto (L. v. Beethoven).
7) Die Grossherzogin von Gerolstein (Ouv:) (J Offenbach)
8) La Tempestad (Potp:) (R. Chapi).

H.-BORDEN.

Ons bereikt het verzoek, om de overheid te vragen een H.-bord voor de Convoois te plaatsen tussen die van Villa Maria en die van Habaai, ter Hoogte van de gasoline pompstation van Santa Helena. Gaarne brengen wij dit verzoek over.

TROTTOIRS.

Een paar jaar geleden werd er begonnen met het aanleggen van Trottoirs op het traject Plantersrust tot Marchena. De stenen en het zand dat een jaar geleden ter plaatsen werden gedeponeerd zijn intussen weggewaaid of weggenomen, doch van trottoirs is er na een jaar geen sprake van. Wanneer worden de werkzaamheden hervat? Wij hopen ten spoedigste.

SANTA PAULA.

Naar wij vernemen is de „Santa Paula" wegens staking niet uit New York vertrokken.

Kerkgeschiedenis

De beoefening van de kerkgeschiedenis op Curaçao heeft het verleden van de kerk van Curaçao voor ons opengelegd en ofschoon er nog veel vragen opgelost moeten worden is het verleden heel reël voor ons komen te staan en zien we voorbeelden van heilige apostolische durf, die voor het nageslacht en voor ons zelf een opwekking zijn tot het moeilijke werk op deze eilanden.

De eerste persoon, die de kerkgeschiedenis beoefende op Curaçao was misschien Mgr Kistemaker, die als jong kapelaan op St Anna eens een overzicht gaf op Curaçao werkzaam waren.

Hij schreef zijn artikel om Nederland tot missie actie voor Curaçao op te wekken.

Dit was meestal het doel van de missie geschiedenis en zodoende komt het schrijven van het verleden altijd in een bepaald licht te staan.

Le Sage ten Broek had zijn tijdschrift reeds voor de Franciscanen opgesteld en later was Mgr. Niewindt de geweldige scribent, die lange verslagen de wereld inzond, evenzoovele historische documenten van temperamentvolle inslag.

Mgr Gijlswijk beschouwen wij voor ons a's de voornaamste en beste historicus voor Curaçao's kerkgeschiedenis, zijn tweedelige Cronijk van de R.K. Missie is een bron van documenten, die zuiver gecopieerd en goed gerangschikt een document werd, dat ieder, die de pen nog op wil nemen moet inzien.

Pater Euwens heeft vele kleine nieuwe vondsten gedaan, doch toen hij eindelijk in het „Historisch tijdschrift" wilde gaan synthethiseren kreeg hij daar geen tijd meer voor en ging zijn kennis voor ons voor een gedeelte althans verloren.

De Paters Jezuiten hadden in hun tijdschrift „Studiën" reeds 'n overzicht gegeven van het werk van hun confraters hier op Curaçao tussen de jaren 1700 en 1742 doch vreemd genoeg is hun artikelen-reeks, de kwestie van de opdracht van de missie aan de paters Augustijnen niet naar voren gekomen, dit vernamen we pas onlangs uit een overzicht van de arbeid van die paters hier langs de kusten reeds jaren geleden verschenen in Columbia.

De Paters Franciscanen gaven een gedegen studie over het werk van hun confraters hier op Curaçao tussen de jaren 1776 en 1820 in hun verzamel werk: „Collectanea Franc Neerlandica".

Pater Dalhaus kwam steunend op de documentatie van Mgr. Gijlswijk bij het eeuwfeest van Mgr. Niewindt uit met een biographie, welke ons zeer veel documenten geeft, doch wat fel in zijn commentaren.

Feesten waren verder aanleiding tot het schrijven van verschillende gedenkboeken.

Zoo bijv. het gouden jubileum van de missie onder de Paters Dominicanen in 1920 het gouden jubileum van het hospitaal in 1905, eeuwfeesten van Barber, van Santa Rosa, van Santa Maria, deden resp. pater Euwens, pater Latour en pater Schipper in hun pen klimmen en gedenkboek uitgeven.

Terwijl de feesten van de Zusters 1842—1942 ons het boek schonken van Sr. Bathilde en het feest van de Fraters gaf ons het boek „Na Vijftig jaar".

Een synthese voor wat de gegevens over Aruba en Bonaire betreft gaf pater Brada in twee boekjes.

Het meest volledige en meest moderne werk is het werk „Geschiedenis Missie Curaçao" Wilmstad 1945, waarin pater Latour een overzicht geeft van het kerkelijk verleden van deze eilanden.

Het boek had van wege de oorlog wat oponthoud, daar de drukmogelijkheden niet zoo ruim waren, doch het is nu verkrijgbaar bij iedere boekhandel.

De kerkgeschiedenis biedt natuurlijk ook niet alles wat mooi is, doch dat was in de eerste kerkgeschiedenis „de handelingen der apostelen" ook reeds het geval, het toont ons echter veel iiver en veel durf, en laat de zegen over dit werk duidelijk zien.

Wij voor ons hopen, dat de Spaanse archieven nog enig nieuws geven, doch het zal niet veel zijn, men weet immers dat de koning van Spanje deze eilanden „onnutte eilanden" noemde. Gaarne zouden we echter zien, dat iemand belast werd met een onderzoek in het prachtige nationale archief van Caracas, om daar alles na te gaan, wat van belang is voor de kerkgeschiedenis van Curaçao. Het Nederlands instituut in Rome schreven we reeds en de interesse bij de directie was groot, daar men zich nog nooit had ingesteld op dit onderwerp.

De archieven van de nuntiatuur in België geven ons veel, doch dit zal wel niet allemaal even mooi zijn, daar het gaat over de tijd tussen de Jezuieten en de Franciscanen, toen Curaçao van 1742 tot 1776 feitelijk niet geregeld verzorgd werd. Het beeld kan nog veel volledigd worden en door verdere detailstudie zal de grote lijn scherper naar voren komen.

PATROONAATSRECHT IN VENEZUELA.

In de tijd na de veroveringen in Zuid Amerika had Spanje van de Paus het z.g.n. patronaatsrecht gekregen, dat aan Spanje werd gegeven om mee te helpen aan de uitbreiding van het rijks Gods. Intussen kwamen de verschillende regeringen na de revolutie onder Simon Bolivar weer opnieuw dat patronaatsrecht voor zich opeisen. Doch hier kon van eis geen sprake zijn, dit was 'n gunst, die niet van zelf van de regering op de andere overging. Het werd in verschillende landen een eeuw geleden de aartsbisschop van Caracas en verschillende andere bisschoppen maar naar Curaçao vertrokken, daar er geen eenheid kon worden gevonden over dit punt. Bij de behandeling van de nieuwe constitutie in de kamer van Venezuela nu enkele maanden geleden is er weer veel over gesproken.

In het ontwerp van de nieuwe grondwet stond te lezen:

Vrijheid van godsdienst wordt er verleend en vrijheid van de uitoefening van de eredienst zoo een en ander, niet in strijd is met de moraal met de goede gewoonten van dit volk en met de publieke orde".

Over dit artikel 3 van de nieuwe grondwet is zeer veel gedisputeerd en ten slotte is het dit geworden:

De staat is voor de vrijheid van het geweten en de erediensten, een en ander is echter onderworpen aan de hoge inspectie van de nationale uitvoerende raad naar de wet bepaald. In ieder geval zal het patronaatsrecht van kracht blijven, dat de hoge regering de verhouding met de wet gevestigde eerdiensten zal doen regelen.

Vis met de Vissen

Zoetwater-Haringen

door

PAUL VAN VENLO.

En nu het wonder boven wonder: Zoetwatervissen op Bonaire! Vissen waarmee we het niet gewaagd hebben vis te worden. In verschillende tanki's leven haringen en andere vissen, hadden ze me verteld. Dat neem je zo maar niet aan; ik wi de dat eerst wel eens met mijn eigen ogen zien. En ik heb het gezien.

Onder tanki verstaat men hier een natuurlijke vergaarbak van regenwater, een grote kuil of een miniatuur meertje. In de regel worden deze tanki's met een dam versterkt en om de paar jaar uitgediept, om zoveel en zo lang mogelijk water vast te houden.

Tanki Hoga-Jiu, op de Plaja bij het protestantse kerkhof, stond bijna droog, toen ik er toevallig langs kwam. Een paar kwajongens waren er aan het pootje baaien, beter gezegd pootje modderen. Ze hadden een p'ezier van heb ik jou daar, en joegen met een stuk blik iets levends op. Ik zag enkel modder, maar toen ik lang genoeg bleek kijken, ontdekte ik toch iets dierachtigs in die vieze boel. Een man, die eveneens toekeek, verzekerde mij, dat er krabben, haringen en andere vissen in leefden, en hij verzocht de jongens van iedere soort eentje voor mij te vangen. Hijzelf zorgde voor een bl.kje met schoon water, bij een kennis in de buurt geleend, en weldra kwamen de jongens triomfante'ijk met een visjeaanzetten. In het blik spoelde het dier zich af, en het bleek een doodgewone harder te zijn, precies dezelfde als die we herhaaldelijk tegenkomen in de zee. Zijn papiamentse naam is aalder, een verbastering van de hollandse.

De tweede vangst was een haring, ze noemden hem hèring. Bijna niet te geloven, maar mijn ogen moést ik wel geloven. Een vis, die je in deze zeeën niet aantreft, vindt je hier in een modderpoel! Ze vinden nog een pannekrak, maar die had ik liever niet bij mijn visjes vanwege de lieve vrede.

Ik met dat zaakje naar huis. Daar deed ik ze in een grote emmer met schoon water, en bewaarde ze als een merkwaardigheid voor verschillende belangstellenden. Lang bleven ze niet in leven. De volgende morgen legden ze het af. Nu tekende ik ze nauwkeurig over. De harder mat 20 cm., de haring 28. De tekening van de haring vergeleek ik met afbeeldingen van Europese haringen, en dat klopte precies; er is geen verschil.

Bij nadere informaties bleek, dat men de tanki-haringen ook wel eens bij gebrek aan beter eet, maar ze smaken „een beetje" naar modder, hetgeen ik na mijn bezoek aan tanki Hoga-Jiu zeer aannemelijk vond.

De vraag is nu maar: Hoe komen die dieren in 's hemelsnaam in zo'n poel terecht? Ik weet het niet. In a'le tanki's worden ze gevangen. Ook op de weg naar de zoutpannen hebben we in bijna alle autosporen waar een beetje regenwater in stond, visjes gezien, hoewel die kleine plasjes geen verbinding hadden met de zee noch met het Flamingo-meer. In een paar dagen zijn ze twee à drie centimeter groot. Ik snap er niets van. Waar komen ze vandaan?? Ik weet het niet! Ik weet het niet!

• Al weer een mysterie erbij.

België

FEDERALISME HEEFT IN BELGIE GEEN KANS.

Voorstel-Grégoire afgewezen.

Enige tijd geleden, juist op het ogenblik waarop de Belg.sche Kamer zich ook over de toloverenkomst met Nederland had uit te spreken, kwam het voorstel-Grégoire in bespreking tot de instelling in België van een federatief stelsel, waarbij in het Belgisch kader autonomie zou worden verleend aan Wallonië, en derhalve ook aan Vlaanderen. En misschien — dit zou verder onderzocht moeten worden — aan een klein federatief tussenstaatje: Brussel. Men zal zich wellicht nog herinneren, dat dit voorstel het resultaat geweest is van het derde Waalse Congres, dat enkele maanden geleden in Namen werd gehouden.

De bespreking was vrij snel beëindigd. De voorzitter van de Kamer, Frans van Cauwelaert, wees er op, dat het onmiddellijk gevolg van dit voorstel een grondwetswijziging zou zijn (België heeft thans immers een unitair regime) en dat grondwetswijzigingen door de constitutie juist verboden worden in tijden van Regentschap. Van Cauwelaert is echter een Vlaming, een oud-flamingant, en om niet het verwijt van partijdigheid te krijgen, wilde hij geen gebruik maken van zijn prerogatieven, die hem toelaten de bespreking van een dergelijk voorstel eenvoudigweg te verbieden. Er werd dientengevolge aanstonds stelling genomen door de verschillende partijen en richtingen (want op dit punt zijn ook de partijen onderling tegengesteld de meningen toegedaan). Men kwam tot de conclusie, dat iedereen het er wel over eens was, dat men niet zomaar op dit moment met een dergelijk voorstel voor de dag kon komen. De meerderheid van de Kamer zou zich er waarschijnlijk tegen hebben uitgesproken op grond van het artikel 84 van de grondwet, dat het dus verbiedt. Ministerpresident Spaak, die zijn Waalse pappenheimers kent, verklaarde, dat een radicale afwijzing — de rechtmatigheid daarvan vanwege de grondwet terzijde gelaten — de Walen zou doen spreken van machtsmisbruik, administratieve dwang van Brussel etc. etc.

Derhalve verdedigde hij een standpunt dat aan de verdedigers van het voorstel geen enkele mogelijkheid zou openlaten om van machtsmisbruik te gewagen, een democratisch standpunt bij uitstek, namelijk de instell.ng van een Kamercommissie, die tot taak zou hebben de ontvankelijkheid van het voorstel tot federalisme te onderzoeken.

Dit plan vond algemene instemming en zo werd een commissie aangeduid, bestaande uit 4 C.V.P.-ers, 3 socialisten, 1 liberaal en 1 communist.

Deze commissie heeft zich thans uitgesproken, juist aan het einde van de parlementaire zitting, en alle leden hebben zich formeel tegen de aanvaardbaarheid der bespreking van het voorstel gekant. Alleen de communist, oud-minister Terfoe, heeft zich met enig voorbehoud bij de unanimiteit aangesloten.

Het is geen daverende gebeurtenis, maar het bewijst dat het respect voor de grondwet nog niet volledig uitgestorven is, zoals sommigen graag beweren en vervolgens, dat België in zijn eenheid, voor de grote meerderheid van Vlamingen zowel als Walen, toch een werkelijkheid geworden is.

HET LEVEN IN BELGIE WORDT STEEDS DUURDER.

Van de eerste Augustus af heeft de Belgische regering opgehouden subsid.es te betalen voor brood, chocolade, zalm, natuurboter, ossen- en varkenvlees, vet, slaolie, margarine en melk. Zij beoogt daarmede een bezuiniging op haar eigen begrotingen van 5½ milliard francs. In het begin van het jaar, had zij reeds een einde gemaakt aan het subsidiëren van de steenkolen, die hierdoor voor de verbruiker op een stijging van ruim 200 frs. per ton kwamen. Van 300 frs. vóór de oorlog, steeg de steenkoolprijs tot 1500 frs. per ton.

Na de bevrijding heeft de regering soms tot 15 milliard subsidies per jaar verleend op de voornaamste verbruiksartikelen, met als doel de koopkracht van de salarissen en de lonen te beschermen. Het stabilisatiedoel, dat men daarmede voor ogen had, werd evenwel lang niet altijd bereikt en het is een feit dat, als men in het buitenland over België spreekt als een aards paradijs waar men werkelijk alles kan vinden, daaraan onmiddellijk ook de mededeling wordt vastgekoppeld, dat dit aards paradijs met en ook misschien het duurste land van Europa is. De vele vreemdelingen die hier momenteel verblijven, ondervinden dat als het ware bij elke stap, die zij doen.

Bovendien werden de Belgen gesplitst in „economisch zwakken" of armen en in rijken. Men gaat daar zonderling mede te werk. Alle arbeiders, alle staatsambtenaren en alle gepensionneerden, die geen hoger inkomen hebben dan: frs. 72.000 voor de ongehuwden, 76.000 frs. per gezin zonder kinderen, 80.000 frs. per gezin met één kind en vervolgens 4.000 frs. voor elk kind méér of persoon ten laste, zijn „economisch zwakken" of armen. Van de 8 millioen Belgen, zijn er 4.300.000, d.e in deze categorie vallen. De andere zijn „rijk"!

De economisten der regering hebben uitgerekend, dat door het afschaffen der subsidies en de daarmede gepaard gaande hogere prijzen voor de levensmiddelen, die niet langer meer zullen gesubsidieerd worden, per jaar en per persoon, binnen de perken van de rantsoenen, een stijging der uitgaven zal ontstaan van frs. 744. Voor dat bedrag zullen de economisch zwakken, zgn. huishoudbonnen krijgen.

De nieuwe rijken tegen hun wil, zullen de gehele hausse hebben te dragen, zonder dat er de minste compensatie tegenover staat. Is een vrijgezel met een belastbaar inkomen van 72.000. frs. arm, een ander vrijgezel, die 72.001 frs. inkomen heeft, is rijk!

Van Zaterdag af worden de prijzen in de volgende proporties verhoogd: een brood van 900 gr. van frs. op frs. 5.70; een reep chocolade van frs. 3.60 op frs. 5: een kilo natuurboter van gemiddelde qualiteit, die vóór de oorlog 20 frs. kostte en thans 55 frs. stijgt tot 77.50; een kilo margarine van 16 op 20 frs.; ossenvlees naar gelang de stukken van 22.50 à 50 frs. per kilo, op 35 à 70 frs.; varkensvlees van 42.50 à 50 frs. op 45 à 55 frs.; slaolie van 19 op 33 frs. per liter; zalm, per doos van een Engels pond, van 13 op 20 frs.

Toen deze nieuwe regering via een persconferentie ter kennis van het publiek werd gebracht, ontveinsde Minister-President Spaak zich niet, dat zij tot veel critiek aanleiding zal geven en dat zij ook lang niet overal billijk is. Zo zal het herhaaldelijk gebeuren, dat arbeidsen andere gezinnen met b.v. een inkomen van 60.000 frs. voor de vader, van 40.000 frs. voor de moeder en van pl.m. 30.000 frs. voor één werkend kind, 130.000 frs. of meer zal verdienen en toch als „economisch zwak" de huishoudbonnen zal verkrijgen, terwijl een vader uit de burgerij, met een groot gezin, maar die alleen kostwinner is, doordat kinderen studeren, met slechts 80 à 90.000 frs. in de rij der rijken zal staan en met de zijnen de gehele last der nieuwe prijsverhogingen zal hebben te dragen. Alleen de arbeider en de kleine burger worden bevoordeeld; met de middenstand werd geen rekening gehouden.

Er dient grondig te worden genoteerd, dat de hogere prijzen op gerantsoeneerde producten worden toegepast en op de hoeveelheid van het rantsoen. Nu is het een feit, dat deze quantiteit lang niet altijd voldoende is en dat alles wat men en surplus koopt, op de dure zwartemarkt moet worden aangeschaft. Zo ontvangt men thans maar 9 kg. aardappelen per persoon en per maand, tegen 15 kg. tijdens de gehele duur der bezetting!

De nieuwe hausse zal fataal de stijging van andere producten met zich brengen, die alle toch al zo buitengewoon duur zijn. Bovendien is het nog zeer de vraag, of de huishoudbonnen zullen besteed worden voor het doel waarvoor zij zullen worden verstrekt en of de „armen", waaronder in werkelijkheid veel „rijken" zullen zijn deze niet voor het aankopen van luxeartikelen zullen besteden?

De Belgen vragen zich niet zonder angst af, waar die hausse zal eindigen? En onder hen voor al de middenstanders die, al worden zij bij de „rijken" geclasseerd, de werkelijke, effectieve armen van het land zijn!

('Maasbode').

ingezonden

buiten verantwoordelijkheid der Redactie

PRAEVENTIEVE GENEESKUNDE.

In aansluiting aan ons artikel van 18 Augustus over praeventieve geneeskunde (wetenschappelijke arbeid ter voorkoming van ziekten) kunnen wij thans mededelen, dat het Comité als volgt is samengesteld:

Dr. P. A. Kasteel, Gouverneur van Curaçao, Beschermheer; Dr. W. P. Maal, Voorzitter; Dr. Ph. H. Hartz, Vice-Voorzitter; Dr. Chr. Winkel, Penningmeester-Secretaris; Dr. J. de J. Arends, Dr. R. J. Arends, Dr. R. C. Carrol, Dr. W. de la Fuente, Dr. A. I. Ch. Haex, Dr. P. I. Henriquez, Dr. H. G. S. v. Raalte, Dr. P. I. Spierenburg, Dr. I. S. de Windt, Dr. Carlos Winkel.

Dr. Haex die thans enkele maanden voor Dr. v.d. Sar waarneemt is de initiatiefnemer tot oprichting van het Comité tot steun aan dit voor de gehele mensheid zo belangrijke instituut. (Wij noemen slechts voorkomen van griep verkoudheid, voedingsstoornissen, besmettelijke geelzucht als voor het Caraibische gebied zo belangrijke ziekten.)

Dr. Hartz zal in zijn medische causerie van as. Dinsdagavond 19.35 uur voor de Curom over dat onderwerp het woord voeren.

Bijdragen van ieder bedrag zijn welkom, op rekening van het Comité, op alle locale bankinstellingen op Aruba en Curaçao.

Deens leven een verademing

Wij snorren door Duitsland. Bremen — kapot. Hamburg — vernield. Kiel — gekraakt. Neen — ik schrijf niet over Duits puin. Ik wil, aldus Piet Bakker in „Elseviers Weekblad", schrijven over Deens leven.

De verademing, als je beneden Aarebraa — spreek uit: Orobro — de grens over komt. Een van de weinige grensplaatsen, die er vriendelijk en levendig uitzien. Witte huizen, rode daken, pralende bomen en beambten, die je het woord „bureaucratie" doen vergeten. Blonde gendarmes in blauw uniform. In een ouderwetse operette zouden zij fleurige figuranten kunnen zijn. Als zij mijn koffers niet nakijken, zeg ik: „Tak", waarmee ik 20 pct van mijn Deense vocabulaire uitput.

Deens is een taal, die ik nooit zal leren. Wie hakkelt met een erg hete aardappel in de mond, spreekt al een lief stukje Deens. Men zal u misschien niet dadelijk verstaan, maar dat doen de Denen elkaar óók niet. Het enige zinnetje, waarmee je geen moeite hebben is: „Wa ba?", hetgeen een soort practische afkorting is van „Hvad behager?" en dit wil zoveel zeggen als: „Wat zegt u?" Het „wa ba" is in Denemarken nit van de lucht. Men gebruikt er de taal alleen om er drie kwart van in te slikken en er een stenofonie van te maken. Tegen de tijd, dat een Deen zich daaraan gewend heeft, is hij stok-oud en -doof en den verstaat hij het uiteraard wéér niet. En toch is dit de taal, waarin Hans Christian Andersen zijn wonderlijke sprookjes gedicht heeft.

„Tak for alles!"

Meen echter niet, dat die merkwaardige dictie een gevolg van onbeleefdheid is. De Denen zijn het beleefdste volk ter wereld. Bij alles zeggen zij „tak". Een beetje opgevoed kind zal niet van de theetafel opstaan zonder een „Tak for Te", „Tak for Kaffe", „Tak for...... alles". Wie niet bij iedere teug zijn gastvrouw even toedrinkt, heeft geen manieren. En er wordt nog al eens „getogen" in Denemarken.

Toch zijn de Denen hoegenaamd geen bedienden-volk. Je merkt het al dadelijk aan de grens. De toon van de douaniers is zakelijk en kort. De passencontroleur is tegen iedereen even. Hulpvaardigheid heeft hier niets uitstaande met onderdanigheid. Ik heb in Denemarken nog nooit een servielen kelner ontmoet, geen hotelportier, die strijkages maakte, geen conducteur, die voor een halve kroon wat beleefdheid verkocht. De Hollanders lijken wel wat op dit volk. Wij behoren beide tot een klein land, dat desondanks geen spoor van minderwaardigheidsgevoel vertoont.

Onze wagen rijdt over de prachtige verkeersweg door Jutland. Helder en ongecompliceerd is dit land! In regelmatige golven rolt het voor u uit. Het is of de deining der zee is verstard. Nu en dan breekt een stukjes bos deze bewogen vlakte en plotseling grijpt de Oostzee met een grillige baai in het land. Zonder opsmuk zijn de dorpen. Een stevig kerkje, huisjes in elementaire kleuren, rood, groen van dak, meestal met wit-gepleisterde gevels. Het levend doorzichtige hemelblauw, hoog boven de rijk geschakeerde bodem en een forse wind, die er dwars overheen trekt. Hier kan geen mijmerend volk met problemen en wereldsmart wonen. Een land, dat twee zeeën in directe nabijheid heeft, blijft wel fris, open en vrij.

De Kleine Belt. De Denen hebben er een brug over gespannen, die een kwartier gaans is. Een knap stuk werk en een noodzakelijk ook. Het is al lastig genoeg voor een klein land, dat zich middenin de nog niet overbrugde kloof van de Grote Belt bevindt. Men moet op drie uur oponthoud rekenen. Maar de plannen voor een brug liggen klaar. Het zou de grootste brug ter wereld worden.

Wij rijden het veer bij Nyborg op. Ik heb opgelet, dat veerlui overal geschikte mensen zijn. Hoe zij het klaar spelen om behalve een trein, nog twintig auto's op die boot te proppen, is een raadsel, maar zij lappen het hem. Eigenlijk een genot om een autotocht van achthonderd kilometer te onderbreken met een korte zeetocht. Heel de boot eet. Pa'the-dozen vol Smorrebrod openen zich. In Denemarken is de boterham tot de hoogste culinaire graad verheven. Wie in een restaurant na Smorrebrod nog iets anders wil nuttigen, is een gek of een veelvraat. De Deen, die u inviteert om een boterhammetje bij hem te eten, doet een geraffineerde aanslag op uw leven. Ik heb Smorrebrod twintig verschillende vleesvissoorten voor me gehad wankelde uitgeput weg van feest. En dan kijken die D je meewarig aan en fluist „Hij steekt niet in een goed de man kan niet eten". kreeft, kaviaar, kaas — de verderfelijke k's voor hem, w maag nog geen Scandinav training heeft ondergaan.

's Avonds laat in Kopenha Sedert de oorlog heb ik kostelijke stad niet gezien e voel me nu echt een klein b gelukkig om haar in zo onger staat weer te ontmoeten.

Kopenhagen is een dier E pese steden, die je onmidd veroveren. Bezig, licht en vr zijn de straten en kaden. stad, die een Tivoli perma vol weet te houden, versta kunst van het leven. Het zou in Amsterdam een toer zijn een plezier-park op dit hoge te handhaven, waar iederee zijn eigen manier gezellig worden. Van Kop van Jut tot duur wijnrestaurant bewegen de genoegens. Men kan er passelijk worden in een 8-ba een voortreffe ijke pantom zien en rustig op een bank krantje lezen. En al die De lachen er als vrolijke kindere

De Deense Quislings w wat ze deden, toen zij een schoonste „stukken" van Ti opbliezen. Zij wilden de Ko hagers straffen wegens een sa tagedaad der ondergrondse vernielden een restaurant-sc dat geïllumineerd in een vij van Tivoli lag. Pure judas Zo slaat een kwaadaardig ki dat zijn zin niet kan krijg moeders meest geliefde pro stukje aan brokken. Ook blie zij het kostelijke terras aan Lange Linie op. Het was bij zeilclub gelegen en men kee uit op de immer levend boeiende Sont. Hadden zij moed gehad, dan zouden zij Koning hebben vermoord, wa wij en Cristian X was evene een „pronkstuk" van Denem ken. Hij reed iedere morg zonder geleide te paard door straten van de hoofdstad, Duitse bezetters tartend en ov het hoofd ziend. Toen een Du officier aan een jongetje vroe wie die ruiter was, antwoord het ventje trots: „Onze koning En toen de Duitse officier ve baasd riep: „Maar wie bescher hem dan?, zeide die kleine De nóg trotser: „Wij!"

Denemarken heeft de bezetti doorstaan, gelijk het een vrij ze volk betaamt. Materieel hadd zij het beter dan wij. Dit la met zijn nietige legertje, had zi niet tegen de overweldiging ku nen te weer stellen. Maar to de periode van het Duitse „a freunden" voorbij was, bestoo een dappere ondergrondse bew ging den gehaten „Tysker" de ve'e gedenktekenen langs d weg getuigen van de bloedi wraak der S.D. Herinner u slech de film van Lau Lauritzen „D rode Enge" en ge weet hoe o Denemarken heeft moeten blo den.

En nóg zijn ze niet van d Duitsers af. In het laatste h jaar van de oorlog, toen de Ru sen Oost-Pruisen veroverde vluchtten vandaar honderddu zenden Duitsers naar Denema ken. Er kon geen onderwijs me gegeven worden in de stede want alle scholen zaten vol me deze onwelkome vluchtelinge Moeilijk was de repatriëri De geallieerden en vooral d Russen stonden niet met op armen klaar om deze kostgange te ontvangen. Nu zijn er nog ee honderdduizend over en d Deense schatkist mag een mi lioen kronen per dag bestede om die lieden te verzorgen.

„Heim ins Reich" heb ik z zien trekken, toen ik de gre passeerde. Een vijfhonderd ma nen, vrouwen en kinderen. Z zagen er behoorlijk gekleed e goed gevoed uit. Een wezenlijk democratisch land speelt het n eenmaal niet klaar om ook ma te proberen, het prettige besch vingspeil der dictatuurlanden te benaderen. Zelfs in parasiteren de Duitsers tracht het den mens te blijven zien.

Het verwondert me dan ook geenszins, dat die revacueren vluchtelingen de geliefde Duits bodem niet met blij gejuich b groetten. Zij keken nogal sip, a ik het zeggen mag. En ook d ontvangende Duitse autoriteit hadden geen tranen in het oo van louter hartelijkheid. Zij ge droegen zich meer als een benar huisvader, die een verren ne plus familie te logeren krijgt en zorgelijk piekert, hoe hij die o vreters zal moeten onderhoude Alleen de Denen glimlacht mild.